

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκη αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρπούς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθήκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθήκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστῆ καὶ ῥωσιστῆ!

XXII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΓΚΩΔΗ

(Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου).

Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Ἀκούουσα καθεκάστην ἡμέραν ἀναγιγνωσκόμενον τὸ ῥητὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου « Γίνεσθε ἔτοιμοι ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται » καὶ φοβουμένη τὸ ἀδηλον τοῦ θανάτου καθὸ πλήρης ἡμερῶν γενομένη, ἀπεφάσισα, ἐν ὧσιν ἔχω σώας τὰς φρένας μου καὶ ὑγιᾶ τὸν νοῦν μου, νὰ διαθέσω τὴν εὐρισκομένην περιουσίαν μου, συνισταμένην εἰς τὰ ἄλλα αὐστριακὰ τετρακόσια ἀριθ. 400 καὶ εἰς ὀλίγα ἔπιπλα ὡς βούλομαι καὶ ἐπιθυμῶ ἵνα προλάβω διὰ τῆς πράξεώς μου ταύτης πᾶσαν διένεξιν ἢ σκάνδαλον τὰ ὅποια δυνατὸν ν' ἀκολουθήσωσιν εἰς τοὺς συγγενεῖς μου μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου.

Παραδίδω ἐν πρώτοις τὴν ἀμαρτωλὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Πλάστην τῆς καὶ συγχωρῶ ἀπὸ καρδίας πάντας τοὺς ἀδελφούς μου χριστιανούς καὶ πάντας ὅσοι λόγῳ ἢ ἔργῳ μὲ ἐλύπησαν ἢ ἠδίκησαν, ἀπαιτοῦσα συγχρόνως ἵνα καὶ οὗτοι ἀπὸ ψυχῆς μὲ συγχωρήσωσι δι' ὅσα λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐλύπησα ἢ ἠδίκησα αὐτούς.

Ἐπομένως ἐκ τῆς ὡς ἀνωτέρω εἰρημένης περιουσίας μου, τὴν ὁποῖαν διὰ τῶν πολυχρονίων κόπων καὶ ὑπηρεσιῶν μου τὰς ὁποίας ἔκαμον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Μιχαὴλ Παραμυθιώτου ἠμπόρεσα νὰ οἰκονομήσω, ἀφίνω νὰ δοθῶσι μετὰ τὸν θάνατόν μου.

Α^{ον} Εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Ἑλένην Γεωργίου ἀπὸ χωρίον Δούβιανην γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Εἰς τὴν ἄλλην ἀνεψιάν μου Χρυσὴν Γεωργίου Μπάλου ἀπὸ χωρίον Δούβιανην γρόσια διακόσια ἀριθ. 200 (αὕτη διαμένει ἤδη εἰς Πρέβεζαν).

Εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Βασίλειον Ἀθανασίου ἀπὸ χωρίον Δούβιανην γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Εἰς τὴν Κυρίαν Δεσποίναν Α. Παραμυθιώτου γρόσια τριακόσια ἀριθ. 300.

Εἰς τὴν Λάμπρον βάγιαν Α. Παραμυθιώτου γρόσια ἑκατὸν πενήντα ἀριθ. 150.

Εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς Ζώνιον γρόσια πενήκοντα ἀριθ. 50.

Εἰς τὴν καλογραίαν κυρίαν Ἑλισάβετ Σουλιώτισαν γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Εἰς τὴν θυγατέρα Σωτηρίου Κράχτου τοῦ Ἀρχιμανδρείου γρόσια τριακόσια ἀριθ. 300, προσέτι τὸ στρώμα, τὸ πάπλωμα καὶ τὴν μαξιλάραν μου.

Εἰς τὴν Ἀλεξάνδραν ἐγγόνην τῆς κυρίας Αἰκατερίνης Παραμυθιώτισας γρόσια ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Εἰς τὴν Εὐφροσύνην θυγατέρα τῆς Μαρίας Ζαγκανοῦς γρόσια ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Εἰς τὴν κυρίαν Ἑλισάβετ ἀπὸ χωρίον Κοβίλιανην ὑποτακτικὴν τῆς κυρίας Ζηνοβίας, κατοικοῦσαν πλησίον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, γρόσια ἑξήκοντα ἀριθ. 60.

Εἰς τὴν θυγατέρα Σπυρίδωνος Λιμποχοβινοῦ γρόσια ἑκατὸν.

Εἰς τὴν Ἑλένην θυγατέρα Αἰκατερίνης Παραμυθιώτισας γρόσια ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Β^{ον} Ἀφίνω νὰ ἐξοδευθῶσιν εἰς τὴν φυλακὴν δι' ὅ,τι ἐγκριθῆ καλλίτερον γρόσια διακόσια ἀριθ. 200.

Γ^{ον} Ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Ἀρχιμανδρείου γρόσια δύο χιλιάδες ἀριθ. 2000, διὰ τὰ ὅποια παρακαλῶ νὰ μνημονεύωνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως αἰωνίως κατὰ τὴν ἡμέραν

τῆς ἑορτῆς δηλ. τὴν 15^{ην} Αὐγούστου τὰ ἐπόμενα ὀνόματά μου, Ἀγγελικῆς, Γεωργίου, Βασιλικῆς, Ἰωάννου, Γεωργίου, Μιχαήλ, Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, Ἀναστασίου, Δεσποίνης, Σωτηρίου, Ἐλισάβετ μοναχῆς καὶ τῶν γονέων.

Δ^{ον} Ὡσαύτως ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος παρθένου, καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης γρόσια χίλια ἀριθ. 1000, διὰ τὰ ὅποια παρακαλῶ νὰ μνημονεύωνται αἰωνίως ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς δηλ. τὰς 25 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τ' ἀνωτέρω ὀνόματά μου.

Ε^{ον} Ἀφίνω νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν Μητροπολίτην ἅγιον Ἰωαννίνων γρόσια ἑννενήκοντα ἀριθ. 90· εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς ἁγίας Μαρίνης γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τὸ παζάριον γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸν ἱερέα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς Μπουνίλαν γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Ἐλεούσης γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸν ἱερέα τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Κοπάνους γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἀρχιμανδρείου γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20· εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην κύριον Ἀγάπιον γρόσια τριάκοντα ἀριθ. 30.

Ϛ^{ον} Τὰ ὡς εἴρηται γρήματά μου εἰς τετρακόσια τάλληρα αὐστριακὰ ἀναβαίνοντα πρὸς εἴκοσι τρία γρόσια ἕκαστον εἰσὶ δανεισμένα ἐντόκως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἐλεῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου οἱ ἐπίτροποί μου θέλουσι φροντίσει νὰ τὰ συνάξωσιν, ἐξοφλίζοντες ἀντ' ἐμοῦ τὸ ἀνά χεῖράς μου ὁμολογον τῶν κυρίων ἐπιτρόπων, καὶ ἐκτελέσωσιν ὅσα ἀνωτέρω διώρισα.

Ζ^{ον} Προσέτι ὅσα γρήματα θέλουν περισσεύσει ὅταν δοθοῦν κατὰ τὴν ἀνωθεν θέλησίν μου, αὐτὰ νὰ διαμοιρασθῶν εἰς πτωχὰ κορίτσια.

Η^{ον} Ἐπιτρόπους καὶ ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης μου διαθήκης διορίζω τὸν Πανοσιώτατον Πρωτοσύγκελλον Κύριον Μελέτιον Συναίτην, τὴν εὐγενεστάτην κυρίαν Δεσποίναν Α. Παραμυ-

θιώτου καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους Παναγιώτην Σ. Κολοβὸν καὶ Βασίλειον Μακαριάδην καὶ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιμανδρείου κύριον Ν. Ἰωσήφ καὶ κύριον Ἀθ. Πισμάνην, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἐκτελέσωσι πιστῶς καὶ κατὰ γράμμα πάντα ὅσα ἀνωτέρω διέταξα καὶ οἰκειοθελῶς προσδιώρισα. Πᾶς δὲ ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει νὰ ἀνατρέψῃ τὴν παροῦσαν οἰκειοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως συνταχθεῖσαν τελευταίαν μου διαθήκην, ὁ τοιοῦτος ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾔηνε, εἴτε συγγενῆς εἴτε ξένος, νὰ ἔχη τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων.

Ἡ διαθήκη μου αὕτη διὰ τὸ ἀγράμματόν μου ὑπογραφείσα διὰ χειρὸς τοῦ κυρίου Ἀγαπίου Ἀρχιμανδρίτου, μαρτυρηθεῖσα ὑπὸ ἀξιοπίστων καὶ τιμίων μαρτύρων καὶ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐπικυρωθεῖσα, θέλει ἔχει τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

Ἰωάννινα τὴν αἴν᾽ Μαΐου 1865 πέντε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΗΓΚΙΟΥΛΗ βεβαιῶ τ' ἄνωθεν διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιμανδρίτου ΑΓΑΠΙΟΥ ἔστις καὶ μαρτυρεῖ.

Οἱ Δημογέροντες

- » Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΠΕΗΣ.
- » Γ. ΜΑΚΡΗΣ.
- » Π. ΚΟΛΟΒΟΣ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ζ. ΛΟΥΛΗΣ.
- » ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΤΟΣ μαρτυρῶ.
- » ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΑΣΒΕΣΤΑΣ μαρτυρῶ.
- » ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΤΟΥ μαρτυρῶ.
- » ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Σ. ΜΠΟΓΑΣ.

Ὁ Ἰωαννίνων Παρθένιος ἐπικυρεῖ τὴν πράξιν καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν, ἡ Ἐλισάβετ καλογραία ἔλαβε τὰ διακόσια γρό-

σια κατὰ τὴν διαθήκην καὶ μαρτυρεῖ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος δι' αὐτήν. Ἔλαβον καὶ γὰρ τὰ ἰδικά μου τριάκοντα γρόσια

ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ.

Τὰ ἐλαβανόμενα γρ. 20 γρόσια εἴκοσι, Ἱερεὺς τῆς Μητροπόλεως, Κωνσταντῖνος ἱερεὺς Μοσπίνας.

Ἡ ὑποφαινομένη ἔλαβον παρὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς μακαρίτισσας Ἀγγελικῆς τὰ ὡς ὀπισθεν χορηγούμενα εἰς ἐμέ γρ. ἑκατὸν καθὼς καὶ τὰ γρόσια ἑκατὸν διὰ τὴν ἐγγόνην μου Ἀλεξάνδραν καὶ εἰς ἔνδειξιν.

Ἰωάννινα 31 Ὀβρίου 1866.

Αἰκατερίνη Παραμυθιώτισσα ἔλαβα τὰ ἄνωθεν καὶ ἐξώφλησα ὁ ὑπογράφας τὴν ἀγράμματον μὲ λόγον τῆς Κ. ΤΑΤΖΗΡΑΜΟΣ καὶ μαρτυρῶ, ΔΗΜ. Α. ΧΑΤΕΛΗΣ μαρτυρῶ.

Γρ. 300 τριακόσια κυρίας Δεσποίνης Α. Παραμυθιώτου.
» 150 ἑκατὸν πενήντα Λάμπρος Βάγιας.
» 50 Ζώνιος ἀδελφῆς Βάγιας.
» 60 ἐξήντα Ἐλισάβετ Καλογραίας.

Γρ. 560 πεντακόσια ἐξήντα.

1866 Νοεμβρίου 11 Ἰωάννινα.

Ἐλάβομεν τὰ ἄνωθεν
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Α. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗ.
ΛΑΜΠΡΩ ΒΑΓΙΑ Γ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗ.
ΖΩΝΙΩ, ἀδελφῆ τῆς Βάγιας.
ΕΛΙΣΑΒΤ, μοναχῆ.

Ὡς ἀγράμματοι τὰς ὑπέγραψεν ὁ Ἀναστάσιος Σ. Γοργόλης καὶ μαρτυρεῖ.

Ἔλαβα κατὰ τὴν διαθήκην τὰ διαλαμβανόμενα γρ. εἴκοσιν ἀριθ. 20 Παππᾶ Ζήσης.

Ἐλάβομεν ἱερεῖς τοῦ Ἀρχιμανδρείου Σωτήριος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος γρ. 20 εἴκοσιν.

Ὡς διαλαμβάνει ἡ διαθήκη ἔλαβον τὰ ὀπισθεν γρόσια εἴκοσιν ἀριθ. 20, ὁ Ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου Φώτιος ἱερεὺς ὁ Πρωτόπαππας.

Ἐλαβα τὰ διαλαμβανόμενα γρόσια εἴκωιν ἀριθ. 20 τῆς παρούσης διαθήκης καὶ ὑποφαίνομαι Παππᾶ Ἰωάννης, ἐφημέριος Πουνίλας.

Τὰ διαλαμβανόμενα ὀνόματα τὰ ἐλάβαμεν γρ. 20 εἴκοσιν, Νικόλαος ἱερεὺς Οἰκονόμου, ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἁγίας Μαρίνης.

Τὰ διαλαμβανόμενα διὰ τὴν θυγατέρα μου γρόσια 300 τριακόσια τὰ ἔλαβα Σωτήριος Χ. Κράχτης.

Τὰ διαλαμβανόμενα γρ. 100 ἑκατὸν παρὰ τῆς μακαρίτισσας Γιάννεβης ἔλαβον καὶ μὴν γνωρίζοντας γράμματα μὲ ὑπέγραψεν ὁ Ἰωάννης Νικολαΐδης ὅστις καὶ μαρτυρεῖ. Ἰωάννης Νικολαΐδης μαρτυρῶ. Παναγιώτας μαρτυρῶ. Χριστόδουλος Ἀναστασίου μαρτυρῶ.

1867 Φεβρουαρίου 17.

Τῆς Εὐφροσύνης θυγατρὸς Μαρίας Ζαγκανοῦς ἐδόθησαν διὰ χειρὸς κυρίας Δεσποίνης Α. Παραμυθιώτου τὰ ὀπισθεν γρ. ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Ὅμοίως ἐδόθησαν τῆς κυρίας Δεσποίνης διὰ μνημόσυνα τῆς μακαρίτισσας ἔτι γρ. ἑκατὸν πενήντα 150.